

[ΤΑ ΝΕΑ, 30.7.2021, του Κώστα Κωνσταντίνου:](#)

Η Σύνοδος του Ντέρμπαν στη Νότια Αφρική, το 2001, θα ήταν μια παγκόσμια διάσκεψη για τον ρατσισμό. Όμως, μετατράπηκε σε επίθεση ενάντια όχι μόνο στο Ισραήλ, αλλά και στους Εβραίους παγκοσμίως από αραβικά και μουσουλμανικά κράτη, την οποία η οργάνωση UN Watch περιέγραψε ως τη «χειρότερη εκδήλωση αντισημιτισμού στη μεταπολεμική ιστορία»!

Το φάντασμα της Διάσκεψης του Ντέρμπαν του 2001 συνεχίζει να στοιχειώνει την παγκόσμια κοινότητα και να αποδεικνύει πως ακόμα και σε διεθνές επίπεδο, εδώ Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο και πως όταν κάτι πάει - τόσο μάλιστα - στραβά, πολύ δύσκολα μπορεί πια να διορθωθεί.

Στη Νέα Υόρκη, στις 22 Σεπτεμβρίου, διοργανώνεται μια ειδική σύνοδος με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι χρόνων από το «πρώτο» Ντέρμπαν, τη Διάσκεψη του ΟΗΕ ενάντια στον Ρατσισμό. Στις δέκα χώρες οι οποίες ήδη ανακοίνωσαν ότι θα μποϊκοτάρουν τη Σύνοδο -Γερμανία, ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία, Βρετανία, Ουγγαρία, Αυστρία, Ολλανδία, Τσεχία και Ισραήλ- αναμένεται να προστεθεί άμεσα και η Γαλλία, ενώ και η Κύπρος φαίνεται ότι δεν θα παραστεί τελικά. Παρόμοια στάση υπολογίζεται πως θα τηρήσουν και μερικές άλλες χώρες.

Για να κατανοήσει κανείς το γιατί, θα πρέπει ακριβώς να γυρίσει πίσω στην πρώτη Σύνοδο, το 2001, η οποία διοργανώθηκε στο Ντέρμπαν της Νότιας Αφρικής, με τον τίτλο «Παγκόσμια Διάσκεψη για τον Ρατσισμό, τις Διακρίσεις, την Ξενοφοβία και τη Μισαλλοδοξία». Είχε προηγηθεί μια προπαρασκευαστική ενόψει του Ντέρμπαν σύνοδος ασιατικών κρατών στην Τεχεράνη, η οποία είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι από όλα τα κράτη του πλανήτη μόνο το Ισραήλ συνιστούσε «μια νέα μορφή απαρτχάιντ», «ένα έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα» και «μια μορφή γενοκτονίας». Η ατζέντα αυτή μεταφέρθηκε και στη Σύνοδο του Ντέρμπαν, η οποία γρήγορα μετατράπηκε σε επίθεση ενάντια όχι μόνο στο Ισραήλ αλλά και στους Εβραίους παγκοσμίως από αραβικά και μουσουλμανικά κράτη, την οποία η οργάνωση UNWatch περιέγραψε ως τη «χειρότερη εκδήλωση αντισημιτισμού στη μεταπολεμική ιστορία».

Σε ένα μαζικό φιλοπαλαιστινιακό συλλαλητήριο στο Ντέρμπαν εμφανίστηκαν λ.χ. πλακάτ με επιγραφές όπως «Ο Χίτλερ έπρεπε να τελειώσει τη δουλειά», μοιράζονταν αντίγραφα των συνωμοσιολογικών και αποδεδειγμένα πια πλαστών «Πρωτοκόλλων των Σοφών της Σιών», ενώ η Ένωση Αράβων Δικηγόρων μοίρασε

στο παράλληλο φόρουμ των ΜΚΟ καρικατούρες με Εβραίους με γαμπές μύτες και δόντια που έσταζαν αίμα, οι οποίοι μετρούσαν λεφτά. Εβραϊκές ομάδες οι οποίες είχαν πάει στο Ντέρμπαν διαδηλώνοντας για τα ανθρώπινα δικαιώματα δέχτηκαν επιθέσεις και απειλές λόγω του τι ήταν από ομάδες οι οποίες τους φώναζαν ότι οι Εβραίοι «δεν ανήκουν στο ανθρώπινο είδος».

Το «πρώτο» Ντέρμπαν ήταν το θεμέλιο για τον «προοδευτικό» αντισημιτισμό, όπως βιώνουμε σήμερα ειδικά στην Ευρώπη, ο οποίος χρησιμοποιεί το Παλαιστινιακό για να δαιμονοποιεί το Ισραήλ και μέσω αυτού τους Εβραίους διεθνώς και ο οποίος εκδηλώνεται μέσω διαδηλώσεων για τη Γάζα και άλλα συναφή ζητήματα, οι οποίες καταλήγουν όμως έξω από συναγωγές, εβραϊκά κέντρα και κοιμητήρια στην Ευρώπη και αλλού, ενίοτε και μέσω ιαχών για βιασμό «των θυγατέρων των σιωνιστών», όπως έγινε πρόσφατα στο Λονδίνο.

Με τη Διάσκεψη να ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από ασιατικά και αραβικά κράτη, τα πράγματα οδηγήθηκαν στο 2009 και στην Αναθεωρητική Διάσκεψη του Ντέρμπαν, η οποία διεξήχθη στην έδρα του ΟΗΕ στη Γενεύη. Εκεί, δε, τα πράγματα πήγαν ακόμα χειρότερα, με τον Πρόεδρο του Ιράν Μαχμούτ Αχμεντινετζάντ, τον μοναδικό ηγέτη κράτους που παραβρέθηκε, να προβαίνει σε ένα αντισημιτικό παραλήρημα από του βήματος, το οποίο παράλληλα υποτιμούσε το Ολοκαύτωμα, υπό το απαθές βλέμμα του προεδρείου, στο οποίο, σημειωτέον, είχε εκλεγεί ο λίβυος εκπρόσωπος του καθεστώτος του Μουαμάρ Καντάφι. Ο Αχμεντινετζάντ είχε ήδη χαρακτηρίσει «μύθο» το Ολοκαύτωμα το 2005. Πριν από την έναρξη της Συνόδου και προβλέποντας το τι θα ακολουθούσε, ο Καναδάς, το Ισραήλ, η Ιταλία, οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Ολλανδία, η Τσεχία, η Πολωνία, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία είχαν ανακοινώσει ότι δεν θα παραστούν, ενώ την ώρα της ομιλίας Αχμεντινετζάντ και οι εκπρόσωποι των υπόλοιπων κρατών - μελών της Ε.Ε. αποχώρησαν από τη Διάσκεψη σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το τι είχε συμβεί τόσο εκεί όσο και σε παράλληλες διοργανώσεις.

Το μποϊκοτάζ συνεχίστηκε και το 2011, στη Σύνοδο για τα δεκάχρονα του πρώτου Ντέρμπαν, και αναπόφευκτα επανέρχεται και σήμερα, με τη συμπλήρωση είκοσι χρόνων και με τη Διάσκεψη αυτή να ελέγχεται ακόμα από μια πλειοψηφία κρατών τα οποία δεν θέλουν να διαχωρίσουν το παλαιστινιακό ζήτημα από τις εκδηλώσεις μίσους εναντίον του Ισραήλ και των Εβραίων, εκεί και στον υπόλοιπο πλανήτη. Αλλά και με τον ίδιο τον ΟΗΕ να δείχνει ανήμπορος ή και απρόθυμος να φέρει τη Διάσκεψη - έστω για πρώτη φορά - στο πλαίσιο των αρχών για τις οποίες υποτίθεται ότι είχε συγκληθεί το 2001. Για τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία, η οποία κατά τραγική ειρωνεία προωθείται και από τα πλείστα των καθεστώτων αυτών, τα οποία όμως βλέπουν ως μοναδικό πρόβλημα την ύπαρξη του Ισραήλ και των Εβραίων.

Πηγή: [?? ???, 30.7.2021, ?????? ??????](#).